

Украјински медији и политичари су проценили избор нове Вучићеве владе на различите начине: једни – као победу проевропских снага, други – као победу снага проруских.

Ова контрадикција процена говори у прилог чињеници да Украјина једноставно још увек нема свој јасан став према Србији. Односи између две земље су слаби, како политички, тако и економски. Чак и вези на релацији Кијев-Београд су били поновно отворени тек у јуну 2016., после много година прекида.

Током године, украјинска јавност и политичари су видели Србију као главног савезника Русије на Балкану. У складу с тим, када је 2014. године Русија извршила присаједињење Крима и подржала побуњенике у Доњецку и Луганску, то се је одразило и на имиџ Србије у Украјини. Лошој слици Србије у украјинској јавности је допринело и учествовање грађана Србије у одредима самопроглашене „Доњецке Народне Републике“. У последње две године у Украјини се појавило много публикација у којима су Срби приказују искључиво као починитељи ратних злочина за време рата на Балкану 1991-1995. У исто време, акције хрватске војске и владе (па чак и косовских Албанаца) у односу на српску мањину се наводе као пример како Украјина треба да решава проблеме са рускојезичним грађанима у Донбасу.

После превремених парламентарних избора у Србији, већина украјинских политичких аналитичара и новинара је „променила ципеле у ходу“, пошто је Брисел похвалио успех

Вучићеве странке као „знак победе проевропских снага“,

Ипак, после превремених парламентарних избора у Србији, већина украјинских политичких аналитичара и новинара је „променила ципеле у ходу“, пошто је Брисел похвалио успех Вучићеве странке као „знак победе проевропских снага“, те су у Кијеву одмах тако почели и да карактеришу Српску напредну странку.

Слични коментари су објављени и након избора нове Вучићеве владе. Истовремено, украјински медији који су оријентисани на Москву, покушавају да докажу да је Вучић у ствари проруски политичар. Међутим, према непристрасном погледу из Кијева, Александар Вучић више подсећа на лидере две суседне земље Украјине, у којима су они изградили режиме личне моћи. Говоримо о председнику Белорусије и председнику мађарске владе, Александару Лукашенку и Виктору Орбану.

Да подсетим, Орбанова странка Fidesz је на парламентарним изборима 2014. године освојила 66,83% гласова и самостално формирала владу те је Орбан и трећи пут постао њен председник. Осим тога, он може да рачуна и на подршку Jobbik странке (добила 11,56% гласова) док опозициони социјалисти са освојених 19,1% не могу ни на шта да утичу у парламенту. У парламенту Белорусије опозиције уопште и нема. Белоруски парламент је биран по већинском систему. и као такав демонстрира 100% подршке Александру Лукашенку, који сада има пети мандат као председник државе. Формално од 110 белоруских парламентарних посланика 63 су чланови про-председничке организације „Белаја Рус“ (званично се не сматра партијом), само троје њих представљају Комунистичку партију, а по један – Аграрну странку и Републиканску странку за рад и правду, док су сви остали званично „непартијске личности“. Ипак, сва та имена организација су само украс, и посланици без расправе гласају за све предлоге Лукашенка, који је на председничким изборима 2015. године добио 83,49% гласова.

Український погляд на Вучића: Путин, Орбан или Лукашенко?

Пише: Олег Хавич

уторак, 16 август 2016 23:06

